

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Barok i oświecenie - konwersatorium (Konwersatorium), PG_00143338						
Kierunek studiów	Wiedza o teatrze (O)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2024 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2024/2025		
Poziom kształcenia	I stopnia - licencjackie	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z prowadzonymi badaniami naukowymi w dziedzinie nauki związanej z kierunkiem - profil ogólnoakademicki		
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	1	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	2	Liczba punktów ECTS			3.0		
Profil kształcenia	ogólnoakademicki	Forma zaliczenia			egzamin		
Jednostka prowadząca	Wydział Filologiczny -> Instytut Filologii Polskiej -> Zakład Dramatu, Teatru i Widowisk						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Piotr Kąkol				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	30.0	0.0	0.0	0.0	0.0	30
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	30		2.0		43.0	75
Cel przedmiotu	Student zdobywa wiedzę na temat teatru i dramatu powszechnego epoki baroku i oświecenia (francuskiego, włoskiego, niemieckiego, hiszpańskiego, rosyjskiego, skandynawskiego). Kształci umiejętność analizy i interpretacji tekstu dramatycznego. Uczy się rozumienia podstawowych form, jakimi operował teatr doby oświeceni w różnych krajach Europy.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[WOTL3_U06] Potrafi rozpoznać różne gatunki i konwencje dramatyczne i dobrać właściwe metody i narzędzia analizy i interpretacji utworów dramatycznych.	potrafi rozpoznać różne gatunki i konwencje dramatyczne z epoki baroku i oświecenia i dobrać właściwe metody i narzędzia analizy i interpretacji utworów dramatycznych	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[WOTL3_K05] Jest przygotowany do wykorzystywania posiadanej wiedzy z zakresu wiedzy o teatrze, dramacie i innych sztukach do rozwiązywania problemów poznawczych	jest przygotowany do wykorzystywania posiadanej wiedzy z zakresu wiedzy o teatrze baroku i oświecenia do rozwiązywania problemów poznawczych	[SK4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[WOTL3_U03] Potrafi rozpoznać różne formy sztuk widowiskowych i dobrać właściwe metody i narzędzia ich analizy i interpretacji.	potrafi rozpoznać różne formy sztuk widowiskowych z epoki baroku i oświecenia i dobrać właściwe metody i narzędzia ich analizy i interpretacji	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[WOTL3_W07] Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii i teorii dramatu w jego powiązaniu z teatrem.	ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii i teorii dramatu barokowego i oświeceniowego w jego powiązaniu z teatrem	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[WOTL3_U01] Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem źródeł mówionych i pisanych z zakresu nauk o sztukach widowiskowych i plastycznych.	potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem źródeł mówionych i pisanych z zakresu wiedzy o teatrze baroku i oświecenia	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
[WOTL3_W02] Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii teatru.	ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii teatru barokowego i oświeceniowego	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny	
Treści przedmiotu	Teatr hiszpański Złotego Wieku (teatr publiczny, dworski i religijny; dramaturdzy: Lope de Vega, Tirso de Molina, Pedro de la Barca). Klasycystyczny dramat francuski. Wpływ Moliera, Corneillea, Racinea na kształtującą się w XVIII wieku sztukę dramatu i teatru. Różnorodność dramatów Woltera. Wielogatunkowa i rewolucyjna komedia P. Beaumarchais. Carlo Goldoni i odnowa komedii dell'arte, propozycje i dysputy z C. Gozzim. Opera P. Metastasio. Teoretycy dramatu i teatru: A. F. Riccoboni i D. Diderot. Narodziny teatrów narodowych w Danii, Rosji, Niemczech. Niemiecki teatr okresu burzy i naporu (F. Schiller).		
Wymagania wstępne i dodatkowe	student musi uzyskać zaliczenie z przedmiotów: Antyk, Średniowiecze i odrodzenie; w wyjątkowych przypadkach osoba prowadząca zajęcia może odstąpić od tej zasady. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń z tego przedmiotu.		
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	frekwencja	80.0%	20.0%
	egzamin ustny lub pisemny	50.0%	80.0%
Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	<p>Pedro Calderon de la Barca, Życie snem ; Książę Niezłomny, przeł. E.Boye, J. Słowacki, oprac. B. Baczyńska, Wrocław 2003;</p> <p>Lope de Vega, Nowa sztuka pisania komedii w dzisiejszych czasach. Przedstawiona Akademii w Madrycie, przeł. wstęp i oprac. U. Aszyk, Gdańsk 2008;</p> <p>Moliere, Wybór komedii, przeł. B. Korzeniewski, oprac. J. Pawłowiczowi, Wrocław 2001;</p> <p>Racine J., Andromacha; Berenika; Fedra, przeł. M. Wroncka, K. Brończyk, A. Międzyrzecki, oprac. Barbara Sosień, Wrocław 1997;</p> <p>Goldoni C., Sprytna wdówka; Zakochari, przeł. Z. Jachimecka, wstęp i obj. M. Brehmer, Wrocław 1951;</p> <p>Diderot D., Pisma estetycznoliterackie, przeł. M. Dębowski, J. Kott, E. Rządowska, A. Siemek, wstęp i oprac. Marek Dębowski, Gdańsk 2008;</p> <p>Beaumarchais, Wesele Figara, przeł. i wstępem opatr. T. Żeleński (Boy), Warszawa 1959;</p> <p>Schiller F., Zbójcy, przeł. F. Konopka, oprac. Olga Dobijanka-Witczakowa, wyd 3, Wrocław 1986;</p> <p>Holberg L., Jeppe ze Wzgórza i inne sztuki, przekł., oprac i post. Maria Sibińska, Gdańsk 2004</p> <p>Noverre J.G., Teoria i praktyka tańca prostego i komponowanego, sztuki baletowej, muzyki, kostiumu i dekoracji, przeł. i oprac. I. Turska, Wrocław 1959;</p> <p>Riccoboni A.F., Sztuka teatru, przeł. i oprac. M. Dębowski, Gdańsk, 2005;</p> <p>Sabbatini N., Praktyka budowania scen i machin teatralnych; przekł. i oprac. A. Kasprzak, wstęp B. Judkowiak, Gdańsk 2008;</p>	

	Uzupełniająca lista lektur	Nicoll A., Dzieje dramatu. Od Ajschylosa do Anouilla, tłum. H. Krzeczkowski [i inni], t.1-2, Warszawa 1975; Nicoll A., Dzieje teatru, tłum. A. Dębnicki, Warszawa 1974. Bertold M., Historia teatru, przeł. D. Żmij-Zielińska, Warszawa 1980; Historia teatru, pod red. J.R. Browna, przeł. H. Baltyn-Karpińska, Warszawa 1999;
	Adresy eZasobów	Adresy na platformie eNauczanie:
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania		
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.